

**М. М. Руденко**, кандидат юридичних наук, доцент кафедри адміністративного права інтелектуальної власності та цивільно-правових дисципліни  
Київського університету інтелектуальної власності та права  
ORCID: 0009-0008-8983-8470

## МЕТОДОЛОГІЯ АНАЛІЗУ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МВС УКРАЇНИ

У статті здійснено комплексне наукове осмислення методології аналізу адміністративно-правового забезпечення МВС України як цілісної адміністративно-правової системи. Обґрунтовано, що така методологія формується на поєднанні філософських, загальнонаукових і спеціально-юридичних підходів, що забезпечує всебічне пізнання нормативних, організаційних і функціональних аспектів діяльності МВС України. Показано, що методологічний аналіз дозволяє розглядати МВС України не як систему відокремлених підрозділів, а як єдиний адміністративно-правову систему. Наголошено, що системність і комплексність методології створюють підґрунтя для формування узагальнених наукових висновків. Зазначено, що такий підхід сприяє виявленню закономірностей розвитку адміністративно-правового забезпечення в умовах сучасних викликів. Ціннісною основою методології визначено публічний інтерес у поєднанні з обов'язком гарантування прав і свобод людини та громадянина. Адміністративно-правове забезпечення діяльності МВС України оцінюється з погляду його правомірності, легітимності та соціальної значущості. Розкрито значення функціонально-структурного підходу, що дозволяє виокремити правотворчий, правозастосовний, адміністративно-сервісний, правоохоронний, внутрішньо-організаційний і соціально-безпековий компоненти. Підкреслено роль нормативно-догматичного аналізу для дослідження ієрархії, змісту та меж дії адміністративно-правових норм. Акцентовано, що поєднання зазначених інструментів забезпечує наукову обґрунтованість результатів дослідження. Встановлено, що інституційна специфіка МВС України як центрального органу виконавчої влади зі спеціальним статусом зумовлює особливий фокус методологічного аналізу. Увага приділяється компетенції колективних та індивідуальних суб'єктів публічної адміністрації, залучених до реалізації правопорядку, захисту прав і свобод людини та безпекових інтересів держави. Показано, що методологія враховує вплив воєнного стану та інших кризових факторів внутрішнього і зовнішнього походження. Наголошено на практико-орієнтованому характері методології, що забезпечує її зв'язок із правозастосовною діяльністю органів системи МВС. Зроблено висновок, що прогностична спрямованість методології надає дослідженню стратегічного значення для вдосконалення діяльності МВС України в умовах війни та післявоєнного відновлення.

**Ключові слова:** адміністративний орган, адміністративно-правова система, наукове осмислення, нормативно-догматичний аналіз, публічне адміністрування, публічний інтерес, публічно-правова система, післявоєнне відновлення, права і свободи людини і громадянина, прогностична методологія, системність і комплексність, воєнний стан.

### **M. M. Rudenko. Methodology of analysis of administrative and legal support of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine**

The article provides a comprehensive scholarly reflection on the methodology for analyzing the administrative and legal safeguards of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine as an integral public-law system. It substantiates that this methodology is formed through the combination of philosophical, general scientific, and special legal approaches, which ensures a holistic understanding of the normative, organizational, and functional aspects of the activities of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine. It is demonstrated that methodological analysis makes it possible to view the Ministry of Internal Affairs of Ukraine not as a set of isolated subdivisions, but as a unified administrative and legal system. Emphasis is placed on the fact that the systemic and comprehensive nature of the methodology creates a foundation for formulating generalized scholarly conclusions. It is noted that such an approach contributes to the identification of patterns in the development of administrative and legal support under contemporary challenges. The axiological basis of the methodology is defined as the public interest combined with the obligation to guarantee human and civil rights and freedoms. The administrative and legal support of the activities of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine is assessed from the standpoint of legality, legitimacy, and social significance. The importance of the functional-structural approach is revealed, as it allows for distinguishing law-making, law-enforcement, administrative-service, policing, internal organizational, and social-security components. The role of normative-dogmatic analysis in studying the hierarchy, content, and limits of application of administrative and legal norms is emphasized. It is highlighted that the combination of these instruments ensures the scientific validity of the research results. It is established that the institutional specificity of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine as a central executive authority with a special status determines a particular focus of methodological analysis. Attention is paid to the competence of collective and individual subjects of public administration involved in maintaining public order, protecting human rights and freedoms, and safeguarding



© М. М. Руденко, 2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

*the security interests of the state. It is shown that the methodology takes into account the impact of martial law and other crisis factors of internal and external origin. Emphasis is placed on the practice-oriented nature of the methodology, which ensures its connection with the law-enforcement activities of bodies within the MIA system. It is concluded that the prognostic orientation of the methodology gives the research strategic importance for improving the activities of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine in the conditions of war and post-war recovery.*

**Key words:** *administrative body, administrative law system, martial law, human and civil rights and freedoms, normative-dogmatic analysis, post-war recovery, prognostic methodology, public administration, public interest, public law system, scientific reflection, systemacity and complexity.*

**Постановка проблеми.** Адміністративно-правове забезпечення Міністерства внутрішніх справ України в умовах повномасштабної війни та воєнного стану набуло якісно нового змісту й функціонального навантаження. Саме на систему МВС покладено ключові завдання із забезпечення внутрішньої безпеки, публічного правопорядку, цивільного захисту, протидії злочинності та реалізації безпекових функцій держави в кризових умовах. За таких обставин зростає значення наукового осмислення не окремих повноважень чи інституційних елементів, а адміністративно-правового забезпечення діяльності МВС України як цілісної публічно-правової системи. Водночас наявні дослідження часто фрагментарно висвітлюють нормативні або організаційні аспекти, не забезпечуючи їх методологічної узгодженості. Це зумовлює потребу у формуванні комплексної методології аналізу, здатної адекватно відобразити системні трансформації діяльності МВС України в умовах воєнного стану.

Наукова актуальність методологічного аналізу адміністративно-правового забезпечення МВС України зумовлена також змінами характеру публічного адміністрування внаслідок поєднання безпекових, сервісних і правоохоронних функцій відомства. Воєнний стан, цифровізація публічних сервісів, посилення міжнародної взаємодії та адаптація до стандартів Європейського Союзу істотно ускладнюють правове регулювання і практику діяльності органів системи МВС. У таких умовах виникає потреба в методології, яка дозволяє оцінювати правомірність, легітимність і соціальну значущість адміністративно-правових рішень у динаміці. Особливої ваги набуває дослідження взаємозв'язку між нормативно-правовими приписами, організаційними моделями та фактичними результатами публічно-правової діяльності. Це обумовлює необхідність наукового аналізу методологічних засад, що здатні забезпечити системне, прогностичне й практико-орієнтоване пізнання адміністративно-правового забезпечення діяльності МВС України.

**Аналіз останніх досліджень та публікацій.** У сучасній адміністративно-правовій доктрині методологія аналізу адміністративно-правового забезпечення діяльності органів публічної влади розглядається як інструмент не лише теоретичного пізнання, а й оцінювання практики публічного адміністрування, зокрема у сфері внутрішньої безпеки. У працях О. Махмурової-Дишлюк, Т. Разіної та В. Булаєва досліджуються окремі методологічні підходи до аналізу адміністративно-правового забезпечення, його функціональних, організаційних і нормативних компонентів, однак практична діяльність органів системи МВС України переважно розглядається фрагментарно. Водночас методологічні концепції С. Хіго Сільви та П. Д. Ніето Ольвери, орієнтовані на аналіз правозастосовної практики, аргументації та прийняття рішень у складних публічно-правових ситуаціях, демонструють потенціал адаптації до дослідження практичної діяльності МВС України. Попри наявні наукові напрацювання, у вітчизняній науці відсутній комплексний підхід до методології аналізу адміністративно-правового забезпечення організації та діяльності МВС України як єдиної публічно-правової системи з урахуванням реальних управлінських і безпекових практик в умовах воєнного стану.

**Метою статті** є обґрунтування комплексної методології адміністративно-правового аналізу забезпечення організації та діяльності МВС України, що поєднує доктринальні підходи з аналізом практики функціонування органів системи внутрішніх справ.

**Виклад основного матеріалу.** Методологія аналізу адміністративно-правового забезпечення являє собою цілісну систему світоглядних підходів, науково обґрунтованих концепцій, принципів і методів, за допомогою яких здійснюється пізнання та осмислення публічно-правових процесів у відповідній сфері. Вона спрямована на перетворення доктринальних, нормативних та емпіричних джерел у нову наукову новизну, узагальнення і теоретичні висновки. Така методологія поєднує філософсько-світоглядні, загальнонаукові та спеціально-юридичні інструменти дослідження, забезпечуючи комплексний і системний характер аналізу. Її застосування дозволяє виявити закономірності, проблеми та тенденції розвитку адміністративно-правового забезпечення з урахуванням публічного інтересу [1].

В попередніх наших наукових працях ми довели, що адміністративно-правове забезпечення МВС України є комплексним і всеохопним явищем, яке пронизує всю публічно-правову матерію органів внутрішніх справ і повністю поширюється як на Міністерство, так і на його складові. Його зміст зумовлюється особливостями організаційної побудови системи МВС та компетенції колективних і індивідуальних суб'єктів публічної адміністрації, залучених до забезпечення правопорядку і безпеки. Визначальною рисою такого забезпечення є цільова спрямованість на публічне забезпечення прав і свобод людини та громадянина, а також на підтримання публічного правопорядку. Адміністративно-правове забезпечення діяльності МВС України має функціонально багатокomпонентний характер і реалізується через правотворчу,

правозастосовну, адміністративно-сервісну, правоохоронну, внутрішньо-організаційну та соціально-фінансову діяльність. Важливою складовою його змісту виступає нормативно-організаційний блок, що охоплює програмну діяльність і видання підзаконних нормативно-правових актів з метою реалізації законів [2].

Мексиканські науковці пропонують інституціоналізувати науково аналіз судових рішень шляхом застосування п'яти Інструментів аналізу судових рішень спрямованих на перевірку інтеграції перспективи гендерної рівності та прав людини у мотивувальну й резолютивну частини судового акта. Вона базується на індикаторному підході з уніфікованими структурними елементами – параметрами та рівнями оцінювання, інформаційною карткою, загальною аналітичною карткою та спеціальним блоком аналізу з перспективи прав людини, що забезпечує відтворюваність і порівнюваність результатів. Методологічним ядром є поетапне співвіднесення фактичних обставин і доказів з індивідуальним і соціальним контекстом осіб, виявлення владних асиметрій і дискримінаційних чинників, а також контроль відсутності стереотипів у судовій аргументації [3].

О. Махмурова-Дишлюк доводить, що адміністративно-правове забезпечення прав і свобод людини і громадянина в умовах російсько-української війни слід розглядати як комплексну публічно-правову категорію, що охоплює систему нормативно-правових, організаційних, управлінських та процедурних засобів реалізації й захисту фундаментальних прав у надзвичайних умовах збройної агресії. Його сутність полягає у поєднанні імперативних засобів публічної влади з гуманістичними принципами міжнародного та національного права, спрямованими на охорону життя, гідності й безпеки некомбатантів. У цій категорії забезпечення прав людини набуває особливого змісту, оскільки здійснюється в умовах допустимого обмеження окремих прав із одночасним збереженням їхньої сутнісної недоторканності [4]. Методологія, запропонована перуанським вченим С. Хіго Сільвою, спрямована на підвищення аналітичної достовірності дослідження фактичних обставин і доказів у правовій суперечці шляхом поєднання доктринальних моделей аналізу доказування з прикладними інструментами роботи з матеріалами справи. Її теоретичну основу становлять протокол дослідження доказів, а також система фіксації та структурування доказової інформації, що дає змогу послідовно визначити позицію суб'єкта аналізу, виокремити конкуруючі гіпотези сторін, розкласти їх на елементарні твердження та співвіднести з елементами відповідної правової норми. Подальший етап методики передбачає прив'язку кожного твердження до конкретних засобів доказування, формування системи фактологічних і узагальнювальних висновків, визначення стандарту доказування та вибудовування цілісної структури юридичної аргументації [5].

Т. Разіна вважає, що методологічні засади дослідження адміністративно-правового забезпечення ґрунтуються на комплексному поєднанні філософських, загальнонаукових і спеціально-юридичних методів, що дає змогу всебічно осмислити публічно-правові явища та процеси. Визначальне значення мають закони діалектики, зокрема єдності та боротьби протилежностей, переходу кількісних змін у якісні та «заперечення заперечення», які дозволяють виявити внутрішню динаміку адміністративно-правового регулювання. Загальнонаукові методи аналізу, синтезу, індукції, дедукції, а також системний і структурно-функціональний підходи забезпечують цілісність дослідження та взаємозв'язок його елементів. Спеціально-юридичні методи, зокрема юридична догматика, юридичне моделювання та порівняльне правознавство, спрямовані на оцінку нормативно-правових актів і формування пропозицій щодо їх удосконалення [6]. Мексиканський вчений П. Д. Ністо Ольвера розкриває методологію аналізу та вирішення «складних справ», яка ґрунтується на поетапному переході від принципів до правил через процедуру попередньої зваженої оцінки. Методологія передбачає п'ять взаємопов'язаних етапів: окреслення нормативної проблеми, визначення *prima facie* застосовних норм, аналіз парадигмальних випадків, встановлення юридично релевантних властивостей та формулювання уніфікованих правил вирішення. Такий підхід розглядає зважування не як альтернативу субсумпції, а як інструмент, що логічно передують їй і забезпечує нормативну визначеність. Доводиться, що метод Моресо дозволяє подолати абстрактність принципів і трансформувати їх у чіткі правові приписи. Застосування цієї методології є особливо доцільним у конституційному та адміністративному праві, де часто виникають колізії між публічними інтересами та основоположними правами [7].

Більш спеціального для нашого наукового аналізу В. Булаєв розкриває, що методологічні засади дослідження адміністративно-правового регулювання діяльності інформаційних служб системи МВС України ґрунтуються на комплексному аналізі нормативно-правової бази державної комунікативної політики та визначенні цілей, функцій і завдань відповідних інформаційних підрозділів. Дослідження спирається на принципи відкритості й публічності діяльності поліції та партнерської взаємодії із суспільством, що зумовлює фокус на забезпеченні прав і свобод людини та підзвітності інституції. Важливою складовою методології є поєднання управлінських, правових і технічних інструментів для оцінки ефективності використання інформаційних систем, інформаційно-комунікаційних технологій і організації роботи з інформаційними ресурсами [8]. Методологія аналізу спрямована на системне дослідження судових рішень через призму їх аргументаційної структури, а не лише результативної частини. Юриспруденції це системи рішень, що формує правову позицію. Ключовим елементом підходу є розмежування між фактичними обставинами справи, правовими підставами рішення та логікою судового міркування. При цьому методологія акцентує увагу на аналізі ланцюгів юридичної аргументації та оцінці якості судових рішень з позицій послідовності, переконливості та правової визначеності. Особливе значення надається критичному аналізу судової практики з метою її розвитку та підвищення стандартів правосуддя [9].

Будь-яка методологія буде відірвати від життя якщо вона не буде опиратися сучасні проблеми та виклики які вирішує адміністративний орган умовах реального часу. Відповідно звернемося до аналітичної практики програмних документів МВС України умов сьогодення планами затвердженими Розпорядженням Кабінет Міністрів України від 21 березня 2025 року № 246-р, діяльність Міністерство внутрішніх справ України у 2025–2026 роках зосереджена на реалізації Національної стратегії сприяння розвитку громадянського суспільства з чітко визначеним колом завдань безпеково-правового характеру. Пріоритетним напрямом визначено удосконалення правових та організаційних засад реалізації свободи мирних зібрань, зокрема шляхом аналізу правозастосовної практики та підготовки законодавчих змін за участю МВС і Національної поліції. Важливе місце посідає сприяння розвитку волонтерської діяльності, включно зі спрощенням умов перебування та залучення іноземних волонтерів і працівників гуманітарних організацій, що безпосередньо пов'язано з міграційною та безпековою компетенцією МВС. Окремим стратегічним блоком визначено адаптацію національного законодавства до стандартів Європейського Союзу щодо захисту активістів громадянського суспільства, у тому числі через аналіз європейських підходів до протидії зловживанню судовими процедурами [10].

Міністр внутрішніх справ України Д. Монастирський (16.07. 2021–18.01.2023 року) визначав стратегічний курс МВС як трансформацію відомства у ключову опору національної безпеки в умовах повномасштабної війни. Центральним стратегічним пріоритетом він вважав утримання внутрішньої стабільності держави шляхом безперервної роботи поліції, Національної гвардії та Державної служби з надзвичайних ситуацій навіть у зоні активних бойових дій. Особливий акцент робився на збереженні цілісності системи МВС, що не допустила колаборації та втрати керованості. Міністр розглядав Національну гвардію як фактично воєнізований компонент сил оборони, інтегрований у загальну систему оборони разом із Збройними силами України. Стратегічною метою також визначалося формування найбільш потужної та досвідченої піротехнічної служби в Європі як наслідок масштабного гуманітарного розмінування. У довгостроковій перспективі МВС мало інтегруватися до європейських засобів цивільного захисту та безпеки, зокрема через співпрацю з ЄС. Одним із ключових напрямів стало створення штурмових підрозділів у складі Національної поліції та додаткових бригад Національної гвардії для участі у бойових діях. Важливим практичним завданням визначалося нарощування кадрового та технічного потенціалу ДСНС, зокрема через збільшення кількості піротехніків і спеціалізованої техніки для розмінування. Паралельно відомство готувалося до післявоєнного періоду через цифровізацію сервісів і підвищення рівня довіри громадян до правоохоронної системи як європейської за своєю суттю [11]. Діючий очільник МВС України І. Клименко уточнив напрямки діяльності МВС наголосивши, що безпека населення є базовою передумовою обороноздатності та післявоєнного відновлення держави. Першим напрямом визначено захист критичної інфраструктури, що забезпечується мобільними підрозділами Національної гвардії у взаємодії з системою протиповітряної оборони. Другий напрям охоплює цивільний захист, зокрема розвиток спроможностей ДСНС, упровадження роботизованих та інженерних систем і розбудову укриттів цивільного захисту. Третій напрям стосується посилення охорони державного кордону, включно з технічним оснащенням західного кордону та фортифікаційним укріпленням кордонів з білоруссю та росією. Четвертий напрям – гуманітарне розмінування, у якому ДСНС виконує провідну роль. П'ятий напрям зосереджений на підтримці ветеранів і членів їхніх сімей, включаючи медичну, психологічну реабілітацію, протезування та соціальний супровід. Шостий напрям спрямований на забезпечення прав українців за кордоном, зокрема через спрощення обміну посвідчень водія та розширення мережі сервісних підрозділів ДП «Документ». Сьомим напрямом визначено протидію організованій злочинності, що передбачає як розвиток практичної міжнародної взаємодії, так і оновлення договірно-правової бази співпраці з європейськими державами [12].

**Висновки та перспективи.** Отже, методологія аналізу адміністративно-правового забезпечення МВС України формується як цілісна система пізнання, що охоплює всі рівні та елементи публічно-правового функціонування Міністерства. Вона дозволяє розглядати МВС України як єдину адміністративно-правову систему, а не як сукупність відокремлених структур. Поєднання філософських, загальнонаукових і спеціально-юридичних підходів забезпечує багатовимірний характер дослідження. Така інтеграція методів дозволяє одночасно аналізувати філософські засади нормативні приписи, організаційні моделі та практичні результати діяльності МВС України.

Ціннісною основою методології виступає публічний інтерес у поєднанні з обов'язком гарантування прав і свобод людини та громадянина. Адміністративно-правове забезпечення оцінюється з погляду його правомірності, легітимності та соціальної значущості. Змістовне наповнення методології забезпечується функціонально-структурним підходом до організації та діяльності МВС України. Виокремлення правотворчого, правозастосовного, адміністративно-сервісного, правоохоронного, внутрішньо-організаційного та соціально-безпекового компонентів дозволяє деталізувати систему адміністративно-правового впливу. Важливе місце у методології посідає нормативно-догматичний аналіз адміністративно-правових норм. Дослідження ієрархії, змісту та меж дії нормативно-правових актів створює підґрунтя для критичної оцінки чинного адміністративно-правового регулювання..

Інституційна специфіка МВС України як центрального органу виконавчої влади зі спеціальним мілітарним статусом зумовлює особливий фокус методологічного аналізу. Увага приділяється компетенції

колективних та індивідуальних суб'єктів публічної адміністрації, залучених до реалізації правопорядку, прав і свобод людини і громадянина та захисту безпекових цінностей держави – Україна. (умовах сьогодення як внутрішнього так і зовнішнього походження). Завершальним виміром методології є її практико-орієнтована та прогностична спрямованість. Вона поєднує аналіз правозастосовної практики з моделюванням напрямів подальшого розвитку адміністративно-правового забезпечення. Це надає дослідженню стратегічного значення для вдосконалення діяльності МВС України в умовах воєнного стану та післявоєнного відновлення.

#### Список використаних джерел:

1. Резніченко В. Методологія аналізу адміністративно-правового забезпечення вищої освіти в Україні. *Право і суспільство*. 2021. № 5. 220–223. DOI: <https://doi.org/10.32842/2078-3736/2021.5.29>.
2. Руденко М. Зміст адміністративно-правового забезпечення організації та діяльності МВС України. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Юридичні науки*. 2023. № 34 (73) (4). С. 89–95. DOI: <https://doi.org/10.32782/TNU-2707-0581/2023.4/13>.
3. Poder Judicial del Estado de Nuevo León. (s. f.). Metodología para el análisis de sentencias: feminicidio, tentativa de feminicidio, delitos sexuales, otros delitos y materia familiar. Ni un feminicidio más. 2025. URL: <https://fundacionidea.org.mx/storage/IDEA/files/Methodolog%C3%ADa%20para%20el%20an%C3%A1lisis%20de%20sentencias.pdf>
4. Махмурова-Дишлюк О. Методологічні засади наукового аналізу адміністративно-правового забезпечення прав і свобод людини і громадянина в умовах російсько-української війни. *Право і суспільство*. 2024. № 4. С. 481–485. DOI: <https://doi.org/10.32842/2078-3736/2024.4.67>.
5. César H. S. Metodología para el análisis, evaluación y comparación de las explicaciones en un caso en disputa. *Revista de la Competencia y la Propiedad Intelectual*. № 11. P 158–191.
6. Разіна Т. Теоретико-методологічні засади дослідження адміністративно-правового забезпечення позитивного інвестиційного клімату в Україні. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: юридичні науки*. 2019. № 30 (69). № 6. С. 98–102. DOI: <https://doi.org/10.32838/2707-0581/2019.6/19>.
7. Nieto Olvera P. D. Acercamiento a la metodología para el análisis y resolución de casos difíciles propuesta por el Dr. José Juan Moreso. *Zenodo*. 2023. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.10125877>.
8. Булаєв В. Теоретико-методологічні засади дослідження адміністративно-правового регулювання діяльності інформаційних служб системи МВС України. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2018. № 3 (108). С. 153–162. ISSN 2410-3594.
9. Metodología para el análisis jurisprudencial. (2011). Scribd. URL: <https://www.scribd.com/document/421867723/Methodologia-Para-El-Analisis-Jurisprudencial-2011>
10. Про затвердження плану заходів з реалізації у 2025–2026 роках Національної стратегії сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2021–2026 роки : розпорядження Кабінету Міністрів України від 21 березня 2025 року № 246-р. *Законодавство України. Верховна Рада України*. 2025. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/246-2025-p#Text>
11. Last major interview of Denis Monastyrsky as Minister of Internal Affairs of Ukraine. Ministry of Internal Affairs of Ukraine. Press Center. 26 January 2023. URL: <https://mvs.gov.ua/en/news/ostannie-velike-interviu-denisa-monastirskogo-na-posadi-ministra-vnutrishnix-sprav-ukrayini>
12. Ігор Клименко презентував керівникам дипломатичних установ стратегічні цілі МВС у міжнародному співробітництві. Міністерство внутрішніх справ України. Пресцентр МВС України. 22 липня 2025 року. URL: <https://mvs.gov.ua/news/igor-klimenko-prezentuvav-kerivnikam-diplomaticnix-ustanov-strategicni-cili-mvs-u-miznarodnomu-spivrobitnictvi>

Дата першого надходження статті до видання: 18.01.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 13.02.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 23.03.2026